

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плъвенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 5 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Пари за публикуване обявления и други се прѣдаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плъвенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бѣждъ платени. Обявленията на г. Приставитѣ по 3 ст. на дума.—Единъ брой 20 ст.

НАУЧНОЕ УБОЗРѢНИЕ

Подписанная цѣна: на годъ **Семь** рублей (за границу Десять руб). Полгода Четыре руб. четверть года Два руб. При обращеніи въ редакцію допускаться разсрочка по рублю въ мѣсець. Народнымъ учителямъ у учительницамъ, Фельдшерамъ и Фельдшерницамъ.

Уступка (пять рублей въ годъ, съ разсрочкой по желанію).

Адресъ ред. и главн. контору: С.—Петербургъ, Екѣтеринская ул. д. 6 кв. 8.

Журналъ выходитъ 15 числа каждого мѣсеца.

Ред.—Изд. Д-ръ Философіи **М. Филипповъ**

Плъвенъ 22 Мартъ 1897 год.

Въ резиденцията на руското посолство въ Атина, подъ прѣдсѣдателството на руския посланикъ г-на Ону тѣзи дни е имало съвѣщание на посланицитѣ на вѣликиѣ сили при атинский дворъ. Цѣлѣта на това съвѣщание е била да се опрѣдѣли текста на нотата, която посланицитѣ възнамѣрвали да връчатъ на грѣцкото правителство за повѣдението му по критскитѣ събития. До дѣто вѣликиѣ сили употребяватъ неимовѣрни усилия за да убѣждатъ негодующитѣ отъ турската администрация въстаници, че Турция се е обѣщала да даде автономни права на Критъ, и че тая голѣма милость на султана трѣбвало да се приеме отъ критянитѣ съ благодарностъ и да сложатъ орѣжieto, схитѣ тѣзи сили по единъ внушителенъ начинъ искатъ да заставятъ и Гърция да не подклажда повече и тѣй доволно разгорелия се пожаръ въ Критъ, като се стараятъ да убѣждатъ Гърция да пази цѣлостта на турската империя въ която, слѣдъ като се въведатъ реформи за прѣобразуване на администрацията и другитѣ страни въ управлението. Турция щѣла била да се метаморфозира въ образецъ на културна държава!

Тѣкмо когато вѣликиѣ сили предполагашъ, че сж успѣли, до извѣстна степенъ, да убѣждатъ както критскитѣ въстаници, така сжщо и грѣцкото правителство за бѣждитѣ благи намѣрения на Турция спрямо християнскитѣ ѣ подданици, тѣкмо тогава казваме, пристигна извѣстието за токатскитѣ кланѣта, което като слана попари туку що разпъпналитѣ се надѣжди за успѣхъ.

Въ Токатъ и околността му, администрацията заедно съ находящия се въ Токатъ турски гарнизонъ отъ рѣдовни войски, въ продължние на едно триденно безпреривно клане, сж избии близо 7000 души ерменци, християни, безъ разборъ: жени, дѣца старци и проч. Това скърбно извѣстие поколеба отъ дѣното вѣрата и въ онѣзи, които доущахъ поне мисълта, че въ Турция ще се въведе горѣ-долѣ единъ порядѣкъ въ администрацията, и, че слѣдователно ще може да се жѣбе по охолно. Турция сега ако и да дава обѣщание, че виновницитѣ на кланетата, военни и граждански първенци немилостиво щѣли да бѣждъ наказани на смъртъ, ако и да е трѣгнала и анкета, състояще се отъ консулитѣ на вѣликиѣ сили въ Симсунъ, на самото мѣсто за да констатира случившето се, и да открие главнитѣ подерѣкатели на турекитѣ звѣрства надъ невиннитѣ християни, обаче ония, които сж се наситили на турекитѣ обѣщания както и на европейскитѣ анкети, намиратъ за по добрѣ да стоятъ въ позициитѣ си съ орѣжieto въ рѣка, и да не приематъ направенитѣ имъ отъ вѣликиѣ сили прѣдложение.

Сраженията въ Критъ мѣжду въстаницитѣ и турекитѣ войски продължаватъ, а пѣкъ Гърция и Турция трупатъ войскитѣ си на границитѣ, които само чакатъ заповѣдъ за да почнатъ сраженията. Телеграфа ни донася извѣстието, че вече е имало една перестрелка мѣжду грѣцкитѣ ловци и турекитѣ низами. Ний невѣрваме, че вѣликиѣ сили ще успѣятъ да умиратворятъ Критъ както и да убѣждатъ Гърция да пасува, защото и въ самиѣтъ европейски концертъ сжществува вече разпогласие.

Англия категорически отказала да земе участие въ блокаса на грѣцкитѣ пристанища, тя се съгласява да дѣйствува задружно съ силитѣ, но само срѣщу Критъ.

Въстаницитѣ, както и грѣцкото правителство неискатъ и да чуятъ за нѣкакво си автономно управление на острова. На руския консулъ, който отишелъ въ Минополи да съобщи на въстаницитѣ прокламацията на адмиралитѣ за автономията на Критъ, отговорили му, че тѣ неискатъ никаква автономия по просто съединение съ Гърция. При този отказъ, като какво мислятъ вѣликиѣ сили да направятъ за да умиротворятъ Критъ и да прѣмахнатъ слѣдователно и войната мѣжду Гърция и Турция?

На този въпросъ дойде да ни отговори Лордъ Салисбури първия английски министъръ—виновника на всички нещастия на Истокъ, отъ двѣ години.

Лордѣтъ мисли, че най добрия цѣръ за умиротворение е, да се окупира острова отъ Англия съвмѣстно съ Руссия или Франция? Това прѣдложение почтенния Лордъ го е направилъ вече на г-на Аното министѣра на външнитѣ работи на френската республика. Комедията която Англия разигра прѣвъ 1884 год. въ Египетъ, разиграва сега на островъ Критъ, та като се има това предъ видъ, ний вѣрваме, че прѣдложението му неще намѣри съчувствие.

Въ всѣкой случай, ний можемъ по-скоро да очакваме една война мѣжду Турция и Гърция, отъ колкото едно миролюбиво съглашение. Блокадата на Критъ нѣма да помогне на дѣлото, а за да се блокира Гърция, съществува вече несъгласие мѣжду вѣликиѣ сили.

Близкото бѣдущее ще ни покаже, кои отъ вѣликиѣ сили сж дѣйствували искрено по критския въпросъ като сж имали за цѣль *мирътъ*, и кои, подъ булото на сжщия девизъ, сж гледали да извлекѣтъ за себе си полза. Симптоми има че Англия е играла двойлична роль—слѣдователно тя ще да е и морално отговорна за всички послѣдствия. Кой ще побѣди мирѣтъ или войната ето въпроса, който всѣкой си задава.

Хроника.

Отъ **Бешлии** — Орѣховска Околия ни съобщаватъ, че Орѣховский Окол. Началникъ г-нъ Начевъ, трѣгналъ изъ селата, изъ околията да агитира за прѣдстоящия, на 23-ий того, изборъ за единъ народенъ прѣдставителъ, вмѣсто кассирания Иорданъ Ионовъ. Г-нъ началника агитиралъ прѣдъ населението за въ полза на кассирания Ионовъ, като увѣрявалъ населението, че Ионовъ билъ кандидатиранъ отъ страна на правителството. Подобна една агитация не прави честь на г. Начева. Ако Окр. Управителъ г. Груевъ желае да се избере Ионовъ за народенъ прѣдставителъ, то не ще рече, че упозорения Ионовъ е правителственъ кандидатъ? Ионовъ може да се подпо-

мага отъ подобнитѣ му груевци, които сж се заузели да компромитиратъ властѣта прѣдъ честнитѣ български граждани, защото си сж лика прилика, и еднакво сж се подвизавали въ *блаженнитѣ* стамболовски врѣмена, но орѣховскитѣ избиратели трѣбва да знайтъ, че Ионовъ не е правителственъ кандидатъ, и за туй, да не поддържатъ г. Груевия кандидатъ, но да се опѣлчатъ срѣщу тази мизерна кандидатура. Орѣховскитѣ избиратели не трѣбватъ да се боѣтъ отъ заплашванията и заешкитѣ тупурдии на Груева, защото не е въ положение да имъ напакости, но да се обрнатъ до клуба на народната партия въ София, отъ гдѣто ще имъ покажатъ кандидата на народната партията, и за него да гласуватъ.

Печално явление е това, гдѣто една цѣла администрация на чело съ самия Окр. Управителъ се е нагѣрбила да извлече изъ калѣта на позора една личностъ, която заслужава прѣзрѣнието на всичко честно и благородно Ний се чудимъ, кои и какви причини заставяватъ г-на Груева да върви въ разрѣзъ съ течението въ окръга му? Вразуми ѣ врѣме, Господи, този заблуденъ човѣкъ!

Отъ **Народната партия въ Тетевенъ** е положила кандидатурата за Народенъ Прѣдставителъ въ прѣдстоящия, на 23-ий того изборъ, на орѣховский търговецъ, родомъ отъ Тетевенъ, г-на Лаля Райковъ. Ний горѣщо прѣпорѣчваме прѣдъ тетевенскитѣ избиратели г-на Райкова, защото той е честенъ търговецъ и лице, което ще може да принесе полза, както на града, така сжщо и на околията.

Г-нъ Зуйбаровъ, Ловч. Окр. Управителъ, отъ своя страна, прѣпорѣчвалъ за Народенъ Прѣдставителъ въ Тетевенъ г-на Ив. Резнаковъ отъ с. Гложане, тоже добъръ търговецъ и членъ на народната партия, но Райковъ по наше мнение е за прѣдпочтение прѣдъ Резнакова.

Отъ **Ловечъ** ни съобщаватъ, че гоненията мѣжду Окр. Управителъ отъ една страна, градското кметство отъ друга и нѣкои отъ членовѣтъ на Окр. Сждъ отъ третя, сж достигнали своята апогея. Тѣ едни други се обвиняватъ въ разни не добри работи. Нѣкои външни лица, воспозувани отъ отношенията на тѣзи г-да чиновницитѣ, отъ вънъ само подклаждатъ огъня, тѣй щото омразата отъ день на день земала все по широкъ размѣръ. Ловчанския приятелъ съжелява, че отношенията сж достигнали до туй дередже и той хичъ не се съмнява, че бившитѣ едно врѣме приятели ще се уловятъ за коситѣ. За да недостигнатъ обаче работитѣ до тамъ, той е на мнение, щото министерството да поразмѣсти, въ интереса на службата, разритавшитѣ се чиновници, и работата ще се усмири. Впрочемъ, този е и спорѣдъ насъ най добрия цѣръ.

Отъ **Грѣцкия прѣстолонаслѣдникъ Костантинъ** билъ назначенъ за главнокомандующъ на грѣцкитѣ войски на турската граница. Той на 16 того заминалъ за мѣстоназначението си. На границата грѣцки войски имало всичко около 15000, а турски два корпуса, около 160000. При такава грамадна разлика въ боевитѣ сили, какво мисли Гърция да прави? Най умното спорѣдъ насъ е, да се подчини на рѣшението на европейскитѣ сили.

Отъ **Лордъ Салисбури**, първия английски министъръ се е ухитрилъ да искаже мнение за окупацията на Критъ отъ двѣ отъ великиѣ сили. На първо мѣсто хитрия англичанинъ, туря Ан-

глия, на послѣ Руссия или Франция. Ами не ще ли бжде по хубаво, щото великитѣ сили да прѣдложатъ на Англия да испраздни Египетъ и островъ Кипръ, та да се умиротвори Истокъ? До гдѣто има англичани на Кипръ и въ Египетъ огъня въ истокъ винаги ще се раздухва.

* * * Едно испанско добиче прѣдъ нему подобитѣ, въ единъ яхъръ мукало по този начинъ: Зетъ ми отъ голѣмото мѣсто е една отъ *най влиятелнитѣ и уважаемитѣ* персони. Той има достѣпъ въ най висшитѣ крѣгове и каквото пожелае може да направи. Ето единъ дерекъ-солидна подпорка. Втория дерекъ е още по солиденъ, той е вуйка ми . . . (отъ гдѣ ли пѣкъ вуйка? б. на р.). Той ако и да ми сряза койрука и бѣще заповѣдалъ да не ми се дава ярма, защото бѣхъ много се размукалъ, но азъ пакъ се уповавамъ на него, защото, както казва поговорката, кръвта вода не става. Третья подпорка е въ караванска земя. Тамъ е братовчедъ ми . . . Да се опирамъ на него, имамъ основание, защото и той е единъ отъ влиятелнитѣ прѣдъ голѣмцитѣ. Най голѣмото ми упование и надѣжда обаче е, у мжжѣтъ на братовчедката ми (?) . . . той до толкоова е влиятеленъ, щото ако го помоля, той не ще откаже да ми помогне, да ме направятъ даже царъ на всички рогати четвероноги животни. Кажете ми сега, измукало испанското добиче, отъ кого мога да се боя азъ, та да не мукамъ свободно? Отъ ц . . . ли? Не! Отъ К . . . ли? Не, измукало добичето. Или отъ васъ тукъ събрани около мене? И отъ васъ не искамъ да зная, защото и вий мукате съ мене заедно. И тѣй, испанския волъ подпрянъ отъ четири солидни подпорки, зель рѣшение да реве и мука колкото гърло му държи. Ама и му прилича! Да е на единъ конкурсъ за *рогатъ добитѣкъ*, хичъ не се съмняваме, че ще да пълучи първа награда.

Четохме отчета, който настоятелството на читалището „Съгласие“ едва благоволи да ни поднесе слѣдъ толкова напоминания, за които даже и ни се натяква, че това сме били правила, ужъ, съ злонамѣрена цѣль. Като прѣдговоръ на отчета сж написани 15 точки, (колкото числото на стамболиститѣ въ града), въ които по единъ недостойнъ начинъ се изопачаватъ фактитѣ и се обижда Плѣвен. Градско Общинско Управление, т. е. клѣвети се. За какви читалищни мобили говори настоятелството въ отчета си, когато такива мебели дрѣхи и декорации дружеството не притежава, защото ги е продало още по рано, въ управлението на Хинкова и Сие за четири хиляди лева, отъ които 2901 л. и 40 ст. сж изтеглени и фигуриратъ въ точка 6 на отчета? Нека ни каже г-нъ Табаковъ, отгдѣ сж зети тѣзи пари, (2091.40 л.), които той минава на приходъ? Подарѣкъ ли сж, що ли сж? Не, г-да, малко сра-

ма имайте, недѣйте изопачава така нагло фактитѣ, защото ставате за смѣхъ на хората. г-нъ Табаковъ, па и другаритѣ му умишлено изопачаватъ всичко, за да иматъ единъ видъ оправдание за постѣпката си, гдѣто така безцеремонно се натрапватъ пакъ за настоятелство на Дружество „Съгласие“, на което не само мебелитѣ и декорациитѣ, нъ и зданието продадохъ и направихъ толкова много лошевина на града. Намъ ни е необяснимо още и обстоятелството, защо не се споменува нищо за паритѣ на Банката, кѣдѣ сж и въ какво сж употребени; за тѣзи пари до днешенъ день никой не знае, въ какво сж употребени, и никѣвъ отчетъ не е даванъ. Желателно бѣше да се даде отчетъ и за тѣхъ, защото за тѣзи пари се продаде читалищното здание отъ Табаковъ и другаритѣ му, съ което се нанесе пятно на честта на плѣвенци. Нека си отрича г-нъ Табаковъ, че, ужъ, не е писалъ на Банката да го продава, нъ ний, които имаме честта да видимъ и прочетемъ писмото му, пакъ *тезрдимъ*, че Табаковъ и другаритѣ му настоятели съ зломислена цѣль и за да нанесѣтъ пятно на града ни сж писали на Банката да продаде читалищното здание.

Колкото се касае до пегнадесетѣхъ точки, съ които е прѣдшествуванъ отчетъ, тѣ сж толкова неоснователни, щото едва ли би станѣло нужда и да се оборава. „На лжжата краката сж кѣси“, казва пословицата. Това напълно се приспособява и къмъ този отчетъ и инсинуациитѣ, които се отправятъ съ задня цѣль, както къмъ търговци, така и чиновници. На хората, които сж монополизирани длѣжноститѣ въ настоятелството на Дружеството „Съгласие“, имъ трѣбоватъ мотиви, за да задържатъ тѣзи мѣста за по-дълго врѣме, а като нѣма основателни мотиви, тѣ прибѣгватъ къмъ лжжата. Това всѣки го вижда

Въ добавѣкъ на всичко горѣказано ще добавимъ, че този отчетъ не ни задоволи, защото умишлено се крѣе главното и взетитѣ въ заемъ пари отъ Банката. Смѣтката на тѣзи пари ний искаме да видимъ, и на това сме настоявали и по-рано и пакъ настояваме.

* * * Настоятелството на горнеплѣвенското читалище „Истокъ“ честь има да поблагодари на съгражданина си Ненчо Ц. Чобановъ за подарѣний му единъ стеновъ часовникъ на сжщото

Отъ настоятелството.

Изъ науката и откритията.

Африканскитѣ иммен.

Доналдсонъ Смитъ е публикувалъ въ „The Geographical journal“ интересни подробности относително пигментѣ, които той е срѣщналъ въ страната Сомали, изъ околноститѣ на езерото *Стефани*. Тия пигменти принадлежатъ къмъ племето

Дюма. Срѣднийтъ имъ ръстъ се равнява на 1.5 метра, най високийтъ — 1.55 л.; космитѣ имъ сж кѣдрави и доста черни, носѣтъ прѣплюснѣтъ, устнитѣ дебели. Тѣ приличатъ на другитѣ африкански карлици племена, нъ тѣблосложението имъ е грациозно и пропорционално. Тѣ ходѣтъ съвеѣмъ голи, не носѣтъ даже никакво покривало. Главното имъ оръжие е лѣкѣтъ и отровнитѣ срѣбли. Живѣятъ въ мѣнѣчки селца, около 50 колиби въ всѣко село, расхвърляни верѣдъ планинитѣ. Тия колиби прѣдставляватъ отъ себе си мѣнѣчки конически стѣблородни постройки, покрити съ трѣва. Тѣ развѣждатъ кози и овце и сѣжатъ въ малко количество просо. Доналдсонъ Смитъ разказва, че пигментѣ сж доста любезни и весели. До сега ученигѣ знаели за сжществуването на пигментѣ на истокъ отъ р. Нилъ, нъ както е забѣлѣжилъ Х. Г. Шлихтеръ, доставени отъ достойни за вѣрване пѣтешественици (Харресъ. Аваншеръ. Крафъ, З' Аббаои и Гардманъ), сж давали поводъ да се мисли, че сжществуваатъ карлици племена на югъ отъ Абисиния. Откритиетѣ отъ Доналдсонъ Смитъ племена сж именно тия сжщитѣ племена, за сжществуването на които сж изказвани прѣдположение горѣпоменатитѣ пѣтешественици. Трѣбва да се забѣлѣжи, че тука работата не е за изродена роса: пигментѣ сж силни и иматъ здраво тѣблосложение. Племето Буно заключава въ себе си двѣ трега пигменти; то трѣбова да е произлѣзло отъ карлицитѣ и обикновеннитѣ хора.

(Revue scientifique)

По въпросѣтъ за слухѣтъ на рибитѣ.

Сжществуваатъ доказателства, че рибитѣ по звука на звѣнецѣтъ, камбана, се събиратъ за получаване на храна. А. Крейдулъ е публикувалъ въ „Pflüger's Archiv für die gesammte Physiologie“ своитѣ наблюдения, които опровергаватъ това мнѣние. Ислѣдователя утвърдява, че рибитѣ не могатъ да чуватъ звука на звѣнца, и, ако се явяватъ при звука на звѣнца на кърмене, то само заради това, че виждатъ чловѣка, който е донесълъ храната, или чувствуватъ колебанията на водата. Крейдулъ е наблюдавалъ, че рибитѣ и безъ звѣнецъ се явяватъ къмъ мѣстото на храната, когато е дожаждалъ чловѣкъ, и наопаки, звонѣтъ на звѣнецѣтъ самъ по себе си, не е указвалъ на тѣхъ никакво дѣйствиe, ако едновременно не е било прѣвлечено вниманието имъ и по други начинъ.

(„Zool Centralbl“)

ДОПИСКИ

Г-не Редакторе, ако обичате дайте мѣсто въ колонитѣ на уважаемий Ви вѣстникъ „Плѣвенски гласъ“ на слѣдното:

Въ брой 9 на „П. гласъ“ е публикувана една дописка отъ г-на Плѣвн. Окр. Мюфтия М.

селенитѣ. Непитѣ съдати внушавахъ доста малко състрадание въ селското население, което гледаше, какъ тѣ прѣминавахъ край тѣхъ боси и съвеѣмъ гладни. Отъ тѣхъ криехъ бѣжѣтитѣ, както сж правила въ старо врѣме въ Франция отъ страхъ отъ наемнитѣ войски, които грабили страната въ разстоянията мѣжду двѣ войни. И дѣйствително сегашнитѣ гладни войски не се стеснявахъ никакъ по малко, нѣжели старитѣ разѣрени войници, съ тѣхитѣ дълги рапири, и съ сила земахъ това, което не имъ давахъ доброволно. Азъ нѣма да ги осждамъ за това. Азъ самъ първъ помнѣхъ, какъ азъ позакусихъ на голѣмия пѣтъ въ Нормандия на смѣтка на единъ юначага, който гледаше на мене при това безъ всѣкакво удоволствие.

Това бѣше въ врѣме на заключаването на мирѣтъ. Прѣзъ цѣлата война азъ прослужихъ подъ началството на генерала Федлерба. Той не ни даваше да стоимъ въ казармитѣ. Ний всички бѣхме страшно уморени и окончателно бѣхме изгубили силитѣ си. Мисълта за това, че ще се върнемъ на родината си и че ще можемъ спокойно да посѣдимъ на едно мѣсто, смѣгчаваше всичката ни скръбъ, която ний испытвахме послѣ поражението. Тая сутрина, щомъ току получихъ отпуска азъ отидохъ пѣшакъ отъ Анентъ въ Руанъ, облѣченъ въ цивилни дрѣхи, които случайно ми попаднѣхъ. Но лошото бѣше че джеба бѣше съвършено пуста. А пѣтъ ми прѣдстоеше дългъ и прѣдългъ! За мое щастие явиха се двама съжжници; единия мойсторъ на столове отъ Кевиллъ и втория надзорникъ отъ хартиятата фабри-

ПОДЛИСТНИКЪ.

МОРАЦИ И СЪЛДАТИ.

(Изъ разказитѣ на Леру)

ПАТРИОТИЗМЪ.

— Патриотизмъ! Възбуждение на Патриотизма! Всичко това е громки думи! — казваше Моклеркъ, като се обтягаше въ своето канѣе — люлка. — Ето азъ самъ, който говорѣхъ това, азъ считамъ себѣ си за толкова добръ французинъ, както и всички вий и когато доде врѣме да се воюва, азъ ще вземъ пушката и ще трѣгнѣхъ нанепрѣдъ, заедно съ другитѣ; азъ нѣма да се старая да се исплъзгнѣхъ отъ изпълнението на своя дългъ; но позволете ми да ви кажѣ, че това „отечество“, за което говорѣтъ въ книгитѣ, въ прокламациитѣ, въ политическитѣ програми, това е само географическо понятие, отвлечена философска истина, „нищо сжщественно“. Срѣдиземното море и Ламаншъ, океана и алпитѣ не могатъ да служатъ за настоящи граници на моето собствено отечество. Моето отечество, моята родина — е много по малка отъ това; това даже не е провинциаленъ градецъ, даже нито селце, това е голѣма градина съ кѣщица, потънѣла въ зеленината на дивата лоза, стѣна обвита съ бръшленъ, тераса, обградена съ липи, отъ която се вижда морето и отплавающитѣ кораби и още тамъ около тая кѣщица друга градинка която е обградена съ рѣшетка. Неголѣма колона

се издига тука посрѣдъ цвѣтника. Тя е покритъ съ имена и числа и е облѣна съ сълзи. . . Всичкитѣ мои земни прѣвѣрзанности, всичката любовъ е съсѣрѣдотечна въ тия цвѣтуещи шибурѣчки. Мѣстото на люлката и гроба: ето нашето отечество.

Когато нѣкой си отъ насъ искаше да възражава, Моклеркъ съ живостъ прибавваше:

— Азъ зная какво искате да кажете вий. . . Всичкото наше въспитание ни учи именно на това, какъ да се подигнемъ отъ тая частна идея къмъ общата, тѣй щото въ силата на тая привичка на умѣтъ, азъ съмъ съгласенъ да разширя своята прѣвѣрзанность и рискувамъ своя животъ за училище и за гробъ на другитѣ хора, когато на другия край на страната тѣхъ ще ги застрашава неприятелското нашествие; но като правѣхъ това, азъ ще постѣпамъ не въ силата на непосредственото чувство, а въ силата на разсѣждението на пивлизования чловѣкъ, което не може да сжществува въ главата на проститѣ хора. У тѣхъ любовта къмъ отечеството винаги ще сжществува въ първобитната си форма: това е любовъ къмъ камбаната, която видишъ надъ ябалкитѣ въ градината и звонѣтъ, на която ви вика на недѣлнята служба. Вий не можете обѣсни на нормандския селенинъ, че неговата честь е досегната съ това, че обстрѣлватъ камбанаритѣ на Рейнъ. Той ще Ви отговори, че, тѣй като той никога не е чувалъ звона на тия камбанарии, той нѣма защо да отива да ги защитава. Всички ний сме видѣли въ врѣме на войната доказателство на това равнодушие отъ страна на

Ахмедовъ, въ която мѣжду другото се говори за мене, че съмъ билъ неграмотенъ, чужди поданикъ и че азъ съмъ го билъ гонилъ затова, че той, ужъ, не ми билъ позволявалъ да се мѣшамъ въ постройката на новостроящото се турско училище въ града ни. Прѣди всичко ще съобщя, че не азъ, а той е неграмотенъ, защото азъ притежавамъ свидѣтелство отъ IV класъ за своето образование, а той—никакво; послѣ азъ съмъ Български поданикъ. Нека господству (М. Ахмедовъ) си тури четире очила и отиде да провѣри въ общината, дали съмъ Плѣвен. гражданинъ или не, а най-главното нека знае, че той не е глава на училищното настоятелство, защото то (училищ. настоятелство) зависи отъ училищния инспекторъ, който е пряма началникъ на всичкитѣ настоятелства въ града и окръга, а така сжщо и на муслюманското, а не той. Турекитѣ училища въ града си иматъ училищно настоятелство, което се състои отъ добри, честни и просвѣтени граждани, които се старажатъ за всичко, а не той.

г. Плѣвенъ, 17 Мартъ 1897 год.

Съ почитание:

Х. Мехмедъ Бей (Несли Михалъ).

ПРЕМИИТѢ, които ще да се даватъ прѣзъ настоящата година въ окръжнитѣ изложби (конкурси) по коневѣдството

Варненски Окрѣгъ	7 " " 100 л. = 700 "
4 награди по 200 л. = 800 л.	50 " " 20 л. = 1000 "
7 " " 100 л. = 700 "	61 Награди, Всичко 2500 л.
50 " " 20 л. = 1000 "	Севлиево
61 Награди, Всичко 2500 л.	1 Награда по 300 л. = 0 л.
Видински	2 " " 100 л. = 30 "
2 награди по 200 л. = 400 л.	30 " " 20 л. = "
2 " " 100 л. = 200 "	33 Награди, Всичко 1100 л.
45 " " 20 л. = 900 "	Силистренски
49 Награди, Всичко 1500 л.	2 награди по 200 л. = 400 л.
Вратчански	2 " " 100 л. = 200 "
2 награди по 200 л. = 400 л.	45 " " 20 л. = 900 "
1 " " 100 л. = 100 "	49 Награди, Всичко 1500 л.
35 " " 20 л. = 700 "	Сливенски
38 Награди, Всичко 1200 л.	1 награда по 200 л. = 200 л.
Плѣвенски	3 " " 100 л. = 300 "
2 награди по 200 л. = 400 л.	30 " " 20 л. = 600 "
2 " " 100 л. = 200 "	33 Награди, Всичко 1100 л.
40 " " 20 л. = 800 "	Търновски
44 Награди, Всичко 1400 л.	2 награди по 100 л. = 200 л.
Пловдивски	3 " " 50 л. = 150 "
2 награди по 200 л. = 400 л.	25 " " 20 л. = 500 "
4 " " 100 л. = 400 "	30 Награди, Всичко 850 л.
50 " " 20 л. = 1000 "	Ст. Загореки
56 Награди, Всичко 1800 л.	2 награди по 200 л. = 400 л.
Разградски	2 " " 100 л. = 200 "
4 награди по 200 л. = 800 л.	45 " " 20 л. = 900 "
7 " " 100 л. = 700 "	49 Награди, Всичко 1500 л.
50 " " 20 л. = 1000 "	Т. Пазарджикски
61 Награди, Всичко 2500 л.	2 награди по 100 л. = 200 л.
Русенски	3 " " 50 л. = 150 "
2 награди по 200 л. = 400 л.	24 " " 20 л. = 480 "
2 " " 100 л. = 200 "	29 Награди, Всичко 830 л.
45 " " 20 л. = 900 "	Шуменски
49 Награди, Всичко 1500 л.	2 награди по 200 л. = 400 л.
Софийски	2 " " 100 л. = 200 "
4 награди по 200 л. = 800 л.	45 " " 20 л. = 900 "
	49 Награди, Всичко 1500 л.

ка на Маролина. Той бѣше сжщъ парижанинъ, счупи глава, необикновенно веселъ чловѣкъ

Той зарази малко и насъ, съ вѣселостъта си и това бѣше доста хубаво отъ негова страна, тъй като и у тримани имаше охтика въ джоба; на насъ би могли да стигнатъ паритѣ само за единъ сухъ хлѣбъ до края на пхтътъ и то ако ний би вървели съ форсированъ маршъ.

Послѣ всѣкои три мили можеше да се срѣшне подвижна, карана съ конь, крѣпча съ надписъ.

Всѣкой пхтъ ний се приближавахме къмъ вратата и съ доста вѣжливъ, любезенъ изгледъ, като допиряхме ржката си до шапката, казвахме:

— Добръ день, хазяино! Нѣма ли у васъ тасче супа за сълдати, които си отиватъ на родината.

Обикновенно намъ даже не ни отговоряха. Хазяина гледаше на нашитѣ покрити съ прахъ обуца, на нашитѣ дрѣхи и нашитѣ тоеги и сърдито клатеше глава. Често той ставаше и ни заграждаше входа съ плещитѣ си. По нѣкога женитѣ ни нападаха: „какви сж като нѣкои лапни патки! Да се продѣните неждѣрни, лѣнивци, разбойници!“ Отначало ний се сърдѣхме. Столара отъ Кевиллъ, който бѣше още запазилъ артерийския си мондиръ, показваше златнитѣ си копчета. Но вече отъ втория день ний се покорихме и даже прѣстаняхме съвсѣмъ да се сипраме, за да почукваме на прозорцитѣ на дюгенчетата.

Отъ двѣтъ страни на пхтя, на разстояние седемъ километра, обтегнати като телеграфически стълбове, прусситѣ маршируваха въ рѣдове.

Продължава се записването абонати за III-та година на в.:

„УЧИТЕЛСКИ ДРУГАРЪ“

(Органъ на Българския учителски съюзъ).

В. „Учителски другаръ“ излиза всѣка сжбота (52 броя въ годината). III-тата година на вѣстника започва отъ 1-й мартъ 1897 год. Новитѣ абонати получаватъ всички излѣзли броеве. „Учит. другаръ“ третира въпроси и отбѣлжева всички факти, които иматъ свръзка съ учебното дѣло у насъ.

АБОНАМЕНТА Е:

За въ България

За цѣла година . . . 5 лева

За 1/2 " . . . 2 1/2 "

За въ Странство

За цѣла година . . . 6 лева

За 1/2 " . . . 3 "

Записването на абонати става при учителскитѣ дружества, направо въ редакцията (само че всѣка порѣчка трѣба да бѣде придружена съ нуждната стойностъ) и при всѣки Т. П. станции.

В. „Учителски другаръ“ е разпространенъ най-много мѣжду учителитѣ за това е и най-удобенъ за обнародване на обявления, касающа се до училищата и учителитѣ.

Всичко що се отнася до вѣстника испраща се на адресъ: Редакцията на в. „Учителски Другаръ“ — София.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 515

Подписанный М. П. Марчевъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III-ий участкъ, въ допълнение на обявлението ми № 3514 отъ 6 Юний 1896 год., обнародвано третий пхтъ въ в. „Плѣвенский гласъ“, броеве: 31—33 включително, съгласно чл. чл. 1004—1037 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявямъ на почитаема публика, че отъ днесъ подиръ 31 день ще продавамъ на публиченъ търгъ въ канцелярията си въ гр. Плѣвенъ, по втора продажъ описанитѣ въ горнето ми обявление недвижими имоти, принадлежащи на длѣжника Йото Недковъ отъ село Долни Дѣбникъ.

Надаванетоъ почнува отъ цѣната, която даде първий наддавачъ.

Желющитѣ да купятъ казанитѣ имоти да се явятъ всѣки присѣственъ день и часъ и наддаватъ.

гр. Плѣвенъ, 4 Мартъ 1897 год.

3—3

пом. Сждеб. Приставъ М. П. Марчевъ

№ 1076

Подписанный Иванъ Чолаковъ П. Сжд. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участкъ на основание изпълнителный листъ № 3683 отъ 12 Декемврий 1895 год. издаденъ отъ I Плѣвенски Мир. Сждия въ полза на Иванъ Мин-

За тѣхъ — то механджитѣ и пазеха своитѣ запаси.

И сега още азъ виждамъ прѣдъ себѣ си картината. На безконечното пространство се простираше обширния пхтъ за Малоне, плоскъ и пустъ: ний тримата вървехме посрѣдъ пхтя. мѣжду двойна линия отъ щикове. Помниж, че тия хора въ каски прѣминаваха мълчешкомъ, безъ пѣсенъ. Гълхбавитѣ имъ очи гледахъ надалечъ. Тѣ нѣмахъ изгледъ на побѣдител. Това ни страшно потискаше; да чувствуваме около себе си тия нѣмци, които вървехъ като войска за гроба . . . Веднага нашитѣ пѣни трѣснхъ въ гърлото ни. Инстинктивно почнихме ний да маршируваме въ кракъ, както въ строя. Отбивахме тактъ, безъ да изоставаме отъ самолюбieto и чувството на собственото си достоинство. Ний по вече не дрънкахме. Само подиръ всѣкои десетъ мнуги париженина казваше:

— Искани се да похапнж . . .

И столара отговаряше се едно и сжщото.

— Та, дяволъ да го вземе, иска ми се да пижъ! Изведнѣжъ той завика:

— Я вижте!

— Какво е?

— Погледнете тука, съвсѣмъ близко прѣдъ насъ. Вижда ми се човѣкъ върви по пхтя съ кошница.

— Съ кошница? — възрази надзирателя — ккво ще е такова въ нежъ?

— Трѣба да видимъ, — каза жителя отъ Кевиллъ.

Ний оскорихме крачкитѣ си.

човъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Кирица С. Широковъ и други отъ гр. Плѣвенъ за искъ 562 л. и 30 ст. заедно съ лихвата имъ по 10 % годишно отъ 12-й Юний 1895 г. до исплащанието и 28 л. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаема публика, че отъ 4 Мартъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти, а именно:

1) Една Нива въ Опананското землище въ мѣстността „Пчелитѣ“ отъ около 10 дюлomia при сжсѣди: Мино Игнатовъ, Петръ Ивановъ Христо Тачовъ и пхтъ оцѣнена за 200 лева

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната оцѣнка на горѣ Които Г. Г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ се депустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продаванетоъ.

гр. Плѣвенъ 27 Февруарий 1897 год.

Дѣло № 513 отъ 1896 год.

П. Сжд. Приставъ: Иванъ Чолаковъ. 3—3

№ 1141

Подписанный Иванъ Чолаковъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окрѣженъ Сждъ на II участкъ на основание изпълнителный листъ № 2099 отъ 8 Юний 1896 год. издаденъ отъ Плѣвенский Градский Мировий Сждия въ полза на Никола Хр. Щирковъ изъ гр. Плѣвенъ срѣщу Димитръ Кировъ отъ с. Биволаре за искъ 257 л. 60 ст. заедно съ лихвата имъ по 10 % годишно отъ 1-й Юний 1895 г. до исплащанието и 16 л. и 50 ст. сждебни и по водение на дѣлото разноски и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ на почитаема публика, че отъ 15-й Мартъ и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ канцелярията ми слѣдующитѣ длѣжникови недвижими имоти а именно:

1) Една нива отъ около 13 декара въ землището на с. Биволаре въ мѣстността „Трестенишки пхтъ“ при сжсѣди: Цано Къновъ, Кръстю Янколовъ и пхтъ оценена за 260 лева.

Продаваемия имотъ не е заложенъ никому.

Надаванетоъ ще почне отъ първоначалната цена на горе.

Кито Г. г. желаятъ да купятъ горния имотъ могатъ да се явятъ на мѣстопродаванетоъ всѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще имъ са депустне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа относящи се по продаванетоъ.

гр. Плѣвенъ, 24 Февруарий 1897 год.

пом. Сждебенъ Приставъ Ив. Чолаковъ

Дѣло № 273 отъ 1896 год.

3—3

№ 717

Подписанный М. П. Марчевъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на III-ий участкъ на основание изпълнителный листъ

Ний вървехме отъ изгрѣванието на слънцето, а сега по слънцето бѣше около деветъ часа. Но мисълъта, че тоя чловѣкъ може да носи въ градътъ събѣтни припаси, ни прѣдаваше бодростъ. Ний захваняхме да го догонваме. Вече можаше да се разгледатъ дрѣхитѣ му, неговата нова синя блуза, раздувана отъ вѣтърътъ, и неговитѣ сиви суенени гащи.

Той вървеше, като се наводеше на десно, за да уравни се своята кошница на левата си ржка, като чловѣкъ, който носи доста тежкъ товаръ.

Ний бѣхме вече на разстояние двадесетъ метра отъ чловѣка съ блузата. Париженина сви прѣститѣ си като трѣба и вече се готвеше тържественно и громко да издаде сигналъ като трѣбачъ, но столара го дръпнж за ржкава:

— Почакай, азъ ще се распоредж. Той сложи прѣста на устнитѣ си и ни даде знакъ да се приближаваме безъ шумъ.

Когато ний се приближихме къмъ човѣка съ блузата, столара съ едно скачание се хвърли при него и силно го удари по рамото.

— Юнака искряка и изведнѣжъ се обърнж, той имаше страшно уплашенъ изгледъ. Той подигнж ржка къмъ шапката си, съ изгледъ на такава хитра любезностъ, която азъ никога нѣма да забравж. Очевидно той е мислилъ, че го е нападнахъ прусинъ.

Но щомъ само той разгледа нашитѣ дрѣхи и нашитѣ лица, той изведнѣжъ се исправи и сърдито произнесе:

(Смѣа).

